

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۰/۲۷

ډاکتر رحمت ربی څپرک یار

پلورالیزم + سیکولریزم = د اسلام پرمختیا د دستورالمدیني په رڼا کې (پینځمه برخه)

د دین او سیکولریزم ګیلې او ناندری:

فیل څوکرمن لیکي چې د هیتلر د ټول وژنو(هولوکاست) په مهال:
«هرڅومره چې خلک غیردیني وي، هغومره هغوی احتمال لاره چې د تعقیب لاندې یهودانو ته نجات ورکړي.»

په شلمه پیړۍ کې د نړۍ یوې نامتو علمي کوپړۍ آلبرت آینشتاین داسې ويلي وو چې: «د یو انسان اخلاقي سلوک باید واقعاً د هغه په همدردۍ، تعلیم، او ټولنیزارتباط ولاړ وي؛ هیڅ دیني اساس ته اړتیا نشته. انسان به واقعاً په یو بدبخت حالت کې وي، که هغه د جزا د وېرې له امله مهار شوی وي او له مړینې نه وروسته د اجر په هیله وي.»

کارل مارکس (۱۸۱۸ تر ۱۸۸۳) جرمن اقتصاد پوه او سیاسي مفکر په فلسفه شخوند نه واهه، بلکې د خپل اقتصادي-سیاسي فکر د عملیاتي کولو په لټه کې و. هغه ويلي وو: «فیلسوفانو نړۍ په بیلابیلو ډولونو یواځې توضیح کړې ده؛ خو مهمه دا ده چې بدله یې کړي.» مارکس د کار وېش او د طبقي وېش ته کلک پام کاوه، او اوسنی حالت(ستاتوسکو*) یې نشو منلی. د مارکس غټ فکري ملګری پانګه وال او سیاسي مفکر فریدریش انګلز و(۱۸۲۰ تر ۱۸۹۵) چې متدین خو منتقد عیسوي و او ریفورم - کالونیسټ کورنۍ ته منسوب و. د انګلز د مولوي نوم ف. و. کرومخړ** و چې یو ډول انقلابي مولوي و ځکه د قدرتمندانو او مړو(غني)خلکو په ضد یې وینا کوله.

*) STATUS QUO **) F.W. KRUMACHER

Michael Loewe, Friedrich Engels on Religion and Class Struggle. Science & Society, Vo. 62, No. 1, Spring 1998, pp 79-87; Roland Boer, "Revolutionary Christianity: Friedrich Engels and the Aufhebung of Religion," (18 June 2014), in Political theology.com[22-06—2017]. Karl Marx and Friedrich Engels, On Religion. Paperback (Dover Publications Inc., May 2008); Joseph Martin, Marxism and Religion Yesterday and Today. Paperback, May 2009; Charles Taylor, A Secular Age. The Belknap Press of Harvard University Press, 1st ed. (Sept. 20, 2007); Michael Loewe, Friedrich Engels on Religion and Class Struggle. Science & Society, Vol. 62, No. 1, Spring 1998, pp. 79-87

په کاناډا کې د یوې سرپټې اومخ لوڅې عالمي مسلماني مېرمنې چغه:

مونیا مزینګ په تونیس کې زېږېدلې او لویه شوي وه. په ۱۹۹۱ کې کاناډا ته کډواله شوه او هلته یې د ډاکترې علمي درجه لاسته راوړه. ډاکتر مونیا مزینګ لیکواله ده، مسلماننه ده، د سر ویبستان یې په توګر تړلي وي، د بشر د حقوقو پلوي ده، او د ټولنیزو او سیاسي چارو په اړه په عربي، انګرېزي او فرانسوي ژبو لیکنې لري. ما د هغې لاندې لیکنه رالیده کړې ده:

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۷

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

Dr. Monia Mazigh

MONIA MAZIGH, WHAT IT MEANS TO BE A MUSLIM WOMAN? (MONIA MAZIGH. WORDPRESS)(JULY 16, 2016) [JULY 21, 2017].

د ليکنې په سرليک کې مطرح پوښتنه په ضمني ډول د «مسلمان» لپاره يو ډول مفهوم لري، د «ميرمنې» لپاره يو ډول مفهوم لري، او د «خاورينې ولسواکې» (سيکولر دموکراسۍ) لپاره يو مفهوم لري. ځينې خلک دي چې الکھول څښي، لمونځ نه کوي، روژه نه نيسي، خو ځانونه مسلمان گڼي. دغه ډول «مسلمان» چې د ترهه گرو (ټروريزم) عمليات اجرا کړي، نو بيا هم د «مسلمان» په نوم تېرېږي! نن سبا [مسلماني] مېرمنې د خپلو حقوقو په تلاش کې لگيا دي. کومې مېرمنې د ټولنيز اعتبار وړ دي؟ هغه چې دسمال يې په سر راتاو کړی وي، که هغه چې په بوقره (چادري) کې روانه وي! آيا سيکولر ولسواکي د مېرمنو د سرلوڅۍ استازولي کوي، که د هغوی حجاب يا د سر دسمال؟ فرانس چې ځان ته د سيکولريزم د اتل په سترگه کسي، د مسلماني د سر دسمال/ د سر شال* نشي زغملی!

*) SCARF

آيا سيکولريزم د يو نوي دين په څير وپالل شي؟ آيا د اسلام په ډي. ان. اي.*

*) DNA

کې مشکلات دېره شوي دي چې مسلمانان په کې د ولسواکۍ سره سمون نشي کولی؟ [ډي. ان. اي.]: پخپله تکثيرونکې ماده چې کروموزوم جوړوي او جنيتيک معلومات رسوي. په اسلامي هيوادونو کې چې چا ماته گوډه ولسواکي را مينځته کړي وه، هغه هم پنجر شوه. د عالمي خور ډاکټر مونيا مزيج پورتنۍ درنې ليکنې زما (څيرکيار) پام دې پوښتنې ته راوگرځاوه: آيا دولت يو جومات دی چې دين پکې بايد وچلېږي؟ د دين او سيکولريزم موضوع نوره هم پېچلې ده! په ۱۹۲۲ز کې د خدای سري(متقي يولسم پاپ) د فاشيست بنيتو موسوليني(له ۱۹۲۲ تر ۱۹۴۵ د ايټاليې صدراعظم) سره ټولوا له جوړه کړه.**

**) David I. Kertzer, The Pope and Mussolini: The Secret History of Pius XI and the Fascism in Europe. Random House Trade Paperback, Jan. 2015

د ملي سوشليستي جرمن کارگرانو د گوند مشر ادولف هیتلر په ۱۹۳۳ز کې د جرمني صدر اعظم شو. هیتلر نازي و او فاشيست موسوليني ته يې په درنه سترگه کتل. خو د هیتلر کارونه، د تجربه کار فاشيست موسوليني نه خوښېدل. دواړه د پارلماني ولسواکۍ په ضد وو، دواړو گډ څه نه لرل، خو گډ غلیمان يې لرل (سوشليستي شوروي اتحاد، ليبرال انگليستان، او ليبرال فرانس). عرب د هیتلر پلويان وو، ځکه چې انگرېزانو او فرانسويانو د ۱۹۱۶ په مې کې د «سايکس-پيکت» په نوم د پټ تړون له لارې د عربو په خاوره کې د خپلې خوښې کړنې وپېستلې، د نفوذ ساحې يې رامینځته کړې او د عرب نيشنليزم شمزۍ يې ماته کړه، نه د دين – لکه انگرېزانو چې د افغانستان په پاچا عبدالرحمن خان لعنتي ديورند سرحد تحميل کړ او ټول افغانستان يې له پرمختگ نه محروم کړ!

د ۱۹۷۹ز د دسمبر په ۲۵ نېټه، پخواني شوروي اتحاد په افغانستان یرغل وکړ. يوخپلسري هېواد دوست سوشليست حفيظ الله امين يې وواژه، او يو ټيټسري خپلروڅ کمونيست يې قدرت ته ورساوه. د دې سره جوخت، د عرب او عجم (د اسلام او عيسويت) ټولوا له جوړه شوه، او د ټول افغانستان د ژمي په پلازمېنه (پېښور) د وسلو، پيسو، او مدرسو باران پېل شو. دولس نيم کالونه وروسته د ۱۹۹۲ په اپرېل(غويی ۱۳۷۱ل) کې، په کابل ښار کې «اسلامي»

د پاڼو شمېره: له ۲ تر ۷

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليولو مخکې په څير و لولئ

دولت رامینخته شو چې ما (خیرکیار) په سرک الطوائفی او چورواکی نازولی و. دغه ډول محیرالعقول دولت یوه «شرعی» فتوه راووستله: «د بنځو مکتبونه د زنا مرکزونه!» زه [خیرکیار] چې ماشوم وم، سپین بریږي غلام سید شېخ به را ته د قرآن مجید د لوستلو چل راښود. شېخ کاکا تکره بزگرو او خپله تکه سپینه بریره به یې ډېره پاکه ساتله. ماته یې ویلي وو چې د مسلمان د بریږي په هر ویشته کې یوه ملایکه زانگي! ما چې په ۱۹۹۲م کې په افغانستان کې په تېره په کابل او نورو ښارونو کې د مجاهدينو کرغېرن، سپک، جنائي او تخريبي اعمال ولیدل، د اسلامي بي نظمی او چورواکی نه مي زړه تور شو.

خو وخت او شرایط بدلېږي. د ۲۰۰۱ز کال په اکتوبر کې خوارکی او جنگ خپلی افغانستان، د زبرخواکي امپریالیستي امریکي د يرغل او جنگي تجربو ډگر شو. که پخوا به (د غلام سید شېخ کاکا د وینا له مخې) د مسلمان د زیرې په هر ویشته کې یوې ملایکي زانگل، نو په افغانستان باندې د امریکي د برېښد يرغل راهیسي د جهادي مشرانو د بریږو په هر مبارک ویشته کې یو میلیون امریکایي ډالري زانگي. قسمت د هغو جهادي مشرانو ښه دی چې (د لوی کندهار په اصطلاح) «کوناتورې» بریږي ولري! رحمان بابا ویلي وو:

چې څښتن یې په خپل فضل رمنځ نکړي ښي ښي بریږي به شي سپکي لکه درب

ټولنپوه پوهاند فیل زوکرمن کاري چې: په هغوتولنو کې چې دین پکې برلاسی وي، د میرمنو مقام او شان پکې ټکنی وي او وظیفې یې محدودې وي. خو چېرې چې سیکولریزم بریالی وي، د میرمنو شان او مقام جگېږي. چېرې چې د بنځو او سړیو غیر مساوات یا بېعدالتي ټکنی وي، لږ خلک دیني وي او سیکولریزم پکې کوتلی وی.

Phil Zuckerman, Secularism and the Status of Women (psychologytoday.com (21 November 2014) [20 July 2017].

دوه مسلمان میرمنو د سیکولر مسلمانانو په خوځښت پسې ملا تړلي ده:

ډېر خلک په دې خیردي چې «سیکولر» یهودان شته دي. علت یې ښایي دا وي چې جودایزم یواځې دین نه دی بلکې قومیت او کلتور هم دی. په امریکا کې «تقریباً» ۱/۴ (۲۵٪) یهودان سیکولر دي. امریکایي یهودان په دین دومره ټینگار نه کوي لکه اسرائیلي یهودان یې چې کوي. په ایټالیه کې دوه مسلمانو سومي میرمنو (مریم اسمعیل او لیلی یوسف) د ۲۰۱۷ د اپریل په ۵ نېټه «د سیکولر مسلمانانو خوځښت» رامینځته کړی دی. مریم پخوا سیاستواله او انجینره وه، او لیلیا د ذکر شوي خوځښت موسسه ده. دغه خوځښت غواري چې د روان کال (۲۰۱۷) په مني کې د بین المللي سیکولر اسلام د کنفرانس لپاره تیاری ونیسي.

مریم او لیلی دواړه د سیاسي اسلام سره په ټکر کې دي، نه د عبادتي اسلام سره! دواړه په دې هیله دي چې دین او دولت دې له یو بله جلا وي. لیلیا یوسف سیکولر مسلمانان او امامان غواري، لکه په فرانس کې چې «مترقي» امام تارق ابرو دی. دغه امام په مراکش کې زېږېدلی و او د «مترقي» اسلام او «رېفورم شوي» اسلام په لټه کې دی. امام اوبرو د ترهه گری او افراط په ضد، په «وقایو/احتیاطي الهیاتو»* بوخت دی. [سیکولریزم د میرمنو غټ ملگری معلومېږي].

*) preventive theology

Anna Momigliano, "What does it mean to be a 'Secular Muslim'?" (theatlantic.com :27/4/2017) [15/7/2017]; Sigal Samuel, "Should France have its own version of Islam?" (theatlantic.com(25/04/2017)

د سیکولریزم نظریه او تمایل: «مهربان او نوعه دوست زوزات»

په دغه اړه په ټولنپوهنه/سوسیالوجي کې داسې نظریه شته چې هرڅومره ټولنه د پرمختگ او نوښتگرۍ په لار روانه وي، دین په څټ کېږي او تشېږي. پوهان په دې باور وو چې پوهې او ذکاوت د رون آندتیا(تنوير) د پېر سره تړاو لاره، خو د دیني عقیدې له نظره یې د کفر مقام گټلی و. کارل مارکس (۱۸۱۸ تر ۱۸۸۳م)، ایمیل دورکهايم (۱۸۵۷-۱۹۱۷)، مکس ویبر (۱۸۶۴-۱۹۲۰)، او امریکایي فیلسوف او ساپوه ویلیام جیمس (۱۸۴۲-۱۹۱۰) هغه کوپړی وي چې ذکر شوي دیني زوال ته یې گوته نیولې وه. د شلمې پېړۍ نامتو امریکایي ټولنپوه س. رایت میلز (۱۹۱۶-۱۹۶۲) په ۱۹۵۹ کې په دې فکر و چې دین به په غیر له شخصي قلمرو نه، ورک شي. په انگلستان – ویلس کې ۶۶٪ خلک د دین سره هېڅ ډول تماس نلري.

د پاڼو شمېره: له ۳ تر ۷

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

Peter Clark (editor), Oxford Handbook of the Sociology of Religion. OUP Oxford; reprinted (3 Feb. 2011)

پوهاند کلارک د اکسفورډ پوهنتون د الهیاتو د پوهنځي غړی دی. نن انسانان (په کار، سیاست، ټولنه، تعلیم، معلوماتو، په کورکي ژوند او ساعت تېری کې) مصروف دي. هر څومره چې د انسان د ژوند غیردیني برخي کولې کېږي، هغومره د دین برخه ټکنی (ضعیفه) کېږي.

Vexen Crabtree, "Definitions of Secularization Theory: Why is Religion Declining? (humanreligions.info 25 August 2016 [5 June 2017]. Phil Zuckerman, Religion declining, secularism surging (huffingtonpost.com 13 May 2017) [27 July 2017].

د ویکسن کرېټري د څېړني له مخې، په ۲۰۱۴ کې د «یوگو رای شمېرنې» له مخې، ۷۷٪ برتانوي عوامو ویلي وو چې ډېر یا بلکل دیني نه وو. ویکسن کرېټري په بله تبصره کې کاري چې: «د انگلستان کلیسا» نور نشي کولی چې په اوسني ډول خپل فعالیت و غځوي، خو داچې نزولي وضعي ته د اضطراري حالت په کچه پاملرنه وشي (د یورک د سترمولوي اخطار)! کلیسا به په یوه لسیزه کې د مولویانو په کمښت اخته شي، ځکه چې د اوسنیو مولویانو نژدې نیمايي برخه تقاعد ته رسېږي. د دیني ارادتمندانو مخ په زوال شمېر په کلیسا د مالي انقراض سره مخامخ کړي. سره له دې چې اوس هم د تاریخي تعمیرونو د ساتنې د مشکل سره مخامخ ده. دغه شان: په برتانیه کې په ۲۰۰۶ز کې: ۱۰٪ خلک په اونی (هفته) کې یو ځل کلیسا ته تللي وو، ۱۵٪ لږترلږه په میاشت کې، ۲۶٪ لږ تر لږه په کال کې. خو بشپړ اکثریت: ۵۹٪ هېڅکله کلیسا ته نه و تللی.

"The British public, both adults and children, are almost wholly ignorant of the basic facts surrounding Christianity and other world religions." – Vexen Crabtree, "Religion in the United Kingdom: Diversity, Trends and Decline" (vexen.co.uk 2012) [27 July 2017].

په ۲۰۰۷ز کې د امریکي په دیني منظره کې ۷۱٪ امریکایانو په خدای عقیده لرله. خو ۷ کالونه وروسته په ۲۰۱۴ز کې، دغه شمېره له ۷۱٪ نه ۶۳٪ ته راوړلېده. هغه امریکایان چې په کوم دین پورې تړلي نه وو، په ۲۰۱۴ز کې د بالغ نفوس ۲۳٪ وو. خو په ۲۰۰۷ز کې یې شمیره ۱۶٪ وه. یعنې په ۷ کالونو کې یې ۷٪ زیاتښت کړی و.

"U.S. Public Becoming Less Religious", (pewforum.org 3 November 2015) [27 July 2017].

په امریکا کې د شیکاگو پوهنتون د څېړني له مخې، هغه ماشومان چې په غیردیني کورنیو کې لوی شوي دي «ډېر مهربان او نوع دوست» دي نسبتاً هغو ماشومانو ته چې د دین سره لوی شوي دي. په دغه تحقیق کې ۱۷۰ تنه، ۵ تر ۱۲ کلن ماشومان په شپږ هېوادونو کې (کاناډا، چین، اردن، ترکیه، د امریکي متحد ایالتونه، او سهیلی افریقا) د تحقیق لاندې نیول شوي وو، او د هغوی د کورنی دینت او د والدینو له خوا د ماشوم «احساس او د عدالت په اړه د هغوی زړه سواندتیا تر کتنې لاندې نیول شوي وو.» دغې تجربې و ښودل چې د کورنی دیني هویت د ماشومانو ایثارمند سلوک «تیتوي.» په بله وینا، هغه ماشومان چې د دین په غیاب کې لوی شوي وي، ډېر سخي وي.

Patheos.com (November 5, 2015) [22 July 2017].

د سیکولر فعالگرتیا د زده کړې لپاره لاندې کتابونه ولولئ:

Dan Arel, The Secular Activist: A How-to Manual for Protecting the Wall between Church and State. Pitchstone Publishing Oct. 2016; Dan Arel, Parenting Without God: How to Raise Moral, Ethical and Intelligent Children Free from Religious Dogma. Pichstone Publishing; Reprint (September 2015).

سیکولریزم د خراساني/افغان شکور زردشتیان له نظره:

SHUKOOR ZARDUSHTIAN, SECULARISM IN AFGHANISTAN. IUNIVERSE, INC. BLOOMINGTON, IN :2011

د پاڼو شمېره: له ۴ تر ۷

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

ما د شکور زردشتیان د کتاب ځینې برخې په اینټرنېټ کې ولوستلې، نه ټول کتاب. په کتاب کې ځینې برخې په فارسي هم لیکل شوي دي. زردشتیان د کتاب د لیکلو او خپرولو په مهال لکه چې د امریکې د مریلنډ ایالت په لاوریل بنار کې استوگن و. په گمان سره د افغانستان په شمالي سیمو کې به زېږېدلی وي او هلته به یې نهم یا ۱۲ ټولگې بشپړ کړي وي. د بدخشان په کرهڼي مدیریت کې یې مصروفیت لاره. [د پخواني شوروي اتحاد] د یوکرین ایالت په پوهنتون کې یې په کرهڼه کې ماسټري لاسته راوړې وه. په بیروت پوهنتون کې یې هم درس ویلی و [خود درس خانګه یې نه ده بنودلې]، ۲۸۰ مخ.

زردشتیان په «فیسبوک.کام» [۱۰ جولای ۲۰۱۷] کې لیکي چې د بغلان ولایت په اندراب کې په ۱۹۳۵ز کې زېږېدلی و. خو د زردشتیان د کتاب نوري اړوندې چیني د هغه د زېږېد ځای په اړه لیکي چې په کابل کې یا «کابل ته نږدې» زېږېدلی و. زه نه پوهېږم چې د زوکړې د ځای بدلون به د څه او یا د چا لپاره ګټور و؟ بنایي «زردشتیان» به یې پټ (مستعار) نوم وي؟ لیکوال کاري چې: «ما دا کتاب په اختفا [پټ ډول] ولیکه ځکه د دیني [اسلامي] تلفین له امله زما زوزات او دوستان لعنتي شوي دي او فکر کوي چې نفرت انگیز» څه به لیکوال ته پېښ شي. «حتی» هغه «رون آندې میرمن» چې د زردشتیان د کتاب فارسي نسخه یې په انګریزي اړولې وه، «دارېدله» چې د زردشتیان په کتاب کې یې نوم ذکر شي. ۳۱۸ تر ۳۱۹ مخونه.

barnesandnoble.com [10 June 2017]: "Shukoor Zardushtian was born in Kabul, Afghanistan...."; amazon.com [10 June 2017]: "Shukoor Zardushtian was born near Kabul, Afghanistan."; books.google.com: "Shukoor Zardushtian was born near Kabul, Afghanistan."; abebooks.com [Synopsis: 29 July 2017]: "Zardaushtian was born near Kabul".

زما (څیرکیار) د ټکنې مطالعي او مشاهدې له مخې، سیکولر (غیر دیني) اشخاص عموماً ارام انسانان وي او له دولت نه بهر د چا د دین په ضد نه وي. هغوی په دې کې د یو هېواد د وګړو ګټه ویني چې دین دې په دولت کې نه وي، خو له دولت نه بهر په ټولنه کې ولس حق لري چې دین یا دینونه ولري یا یې ونلري.

شکور زردشتیان څو ځلي اسلام ته «عرب دین» ویلی دی، او د اسلام پیغامیر یې د «عربانو پادشاه» ګڼلی دی (۳۰۱ مخ). لکه څنګه چې څوک د دوه جرمن مفکرینو (فریدرین اینګلز او کارل مارکس) تاریخي ماتیریا لیزم او دیالکتیک ماتیریا لیزم ته د جرمنیانو مفکوره نه وایي، دغه شان مناسبه نه برېښي چې یو څېړونکي دې د نړۍ دوهم غټ دین (اسلام) «عرب دین» ته راتپټ کړي او د اسلام پیغامیر «د عربانو پادشاه» ته. زردشتیان «د قاتل اسلام شرموونکي تاریخ» ته ګوته نیسي (۳۲۱ مخ). زردشتیان لکه چې د صلیبي جنګونو له نږدې ۲۰۰ کلن تاریخ (۱۰۹۵ تر ۱۲۹۱ز) نه خبر نه دی، او له ۱۹۱۶ راهیسې د لویدیز امپریا لیزم له خوا د مینځني ختیځ په وېش او په خپل وطن کې د فلسطینیانو له بې وطنۍ نه ناخبره برېښي. تامس ف. میدن لیکي: صلیبي جګړې «تورداغ دی خاصا دکاتولیک کلیسا او عموماً د لویدیز تمدن په تاریخ باندې». ولولئ

T.M. Madden, The Real History of the Crusades"

(Christianitytoday.com (May 6, 2005). Karen Armstrong*, Holy War: The Crusades and Their Impact on Today's World. Anchor Books; 2nd edition (Nov. 2001). Karen Armstrong*, Muhammad: A Prophet for Our Time. HarperOne, Reprint edition August 2007. Rashid Khalidi, The Iron Cage: The Story of the Palestinian Struggle for Statehood. Beacon Press, Boston, 2006. Jimmy Carter, Palestine: Peace Not Apartheid. Simon & Shuster, September 2007. Peter Beinart, The Crisis of Zionism. Picador; Paperback (April 2013). Edward W. Said, The Question of Palestine. Vintage; Reissue edition (April 1992). Edward W. Said (Author), Christopher Hitchens (Editor), and 9 others, Blaming the Victims: Spurious Scholarship Palestinian Question. Verso; subsequent edition (Sept. 2001). Ilan Pappé, The Ethnic Cleansing of Palestine. Oneworld Publications; Reprinted edition (Sept. 2007).

(*) [کېرېن ارمسټرانګ پخوا کاتولیک راهبه وه. د دغې انسان دوستي او په دینونو کې د ارتي مطالعي د خاوندې اثار په ۴۵ ژبو کې ژباړل شوي دي، او نن نه یواځې یو علمي شخصیت دی بلکې بین المللي سوله دوست شخصیت هم دی: ارمسټرانګ د امریکې کانګرس، د امریکې د بهرنیو چارو وزارت، په نیویارک کې د نړۍ اقتصادي فوروم (د تبادل نظر غونډه)، په امریکه کې د بهرنیو اړیکو جرګې ته ویناګانې کړې وې، او اوس د ملګرو ملتونو د تمدنونو په اتحاد کې سفیره ده.]- څیرکیار

زردشتیان لیکي چې: «سیکولریزم دیني خوځښت نه منحلوي یا منع کوي، خو په سیاسي ډگر [دولت] کې د دین قدرت محدودوي.» ۳۱۵مخ. خو لیکوال په عین مخ کې لږ وړاندې، لیکي چې د ده «د کتاب ډګون په واقعیتونو [فکتس] او قصو [فیکشنز] ولاړدی چې له اعتباري چینو راوتلی دي... د دې لپاره چې له دغه ډول حماقت او خرافاتو [وورد شوي اسلامي دین] نه ځان خلاص کړو، مور باید د منطق له لارې له بې منطقي او خرافاتو نه ځان خلاص کړو... سیکولریزم دیني خوځښت نه منحلوي یا منع کوي، خو په سیاسي ډگر کې د دین قدرت محدودوي.» ۳۱۵مخ. زردشتیان کاري چې «اسلام (تنگ نظره او غلا شوی) دین د بې تمدنه او نالوستو، او بې مسولیته اشخاصو د یوې ډلې په واسطه جوړ شوی» و (۶مخ). «له هرڅه وړاندې، قران [مجید] د ادبي غلا یو کتاب دی...، او اصلي قران نه دی، او مور باید په دې لټه کې شو چې په اصلي قران څه وشول.» ۹مخ. اتا ترک «د کوچیانو دین ته کلکه څپېږه ورکړه.» ۲۱مخ. زردشتیان خپل «تلفین شوي دوست» ته بلنه ورکوي چې «د وړاندې شوي عرب ایډیالوجی (توره، جهاد او د لمانځه اداب) د بېرته صادرولو لپاره غبرګ شو.» زردشتیان زیاتوي چې: «د اسلام تنګنظره او غلا شوی دین د یو بې تمدنه، بې سواده او بې مسولیته ګروپ» له خوا جوړ شوی و- ۱۶مخ.

شکور زردشتیان ستمی خراسانی دی او ځکه یې د خپل کتاب د اصلي موضوع (سیکولریزم) د چترې لاندې، د افغانستان په اکثریت (پښتنو) د «نژادي ستم» ټاپه وهلي ده! د ستمی خراسانی زردشتیان کتاب له فارسي نه په انګریزي ژباړل شوی دی. د سیکولریزم په اړه مهم فارسي شعرونه یې په اصلي فارسي ژبه کې په کتاب کې خپاره کړي دي، نه په انګریزي ژبه کې.

خراسان-مزاچه شکور زردشتیان لیکي چې «افغانستان په تېر وخت کې خراسان نومېده... زما مورنی هېواد خراسان (اکامیک هېواد) له لسمې پېړۍ ۹۹۸ نه تر ۱۹۹۳ [اپریل ۱۹۹۲ ز/غويي ۱۳۷۱ لمریز] پورې، د بهرنیانو په واسطه د دموکراتیک حکومت د رنګېدلو پورې یو سیکولر [غیردیني] دولت و... دین پوهه نه ده... د مینځني ختیځ د افسانو الهیات

دي، یوه بې مېوي ونه ده.» ۱۲ تر ۱۳ مخونه. زردشتیان بل ځای کاري چې: «اوس د خراساني، ايراني او پاکستاني مېرمنو لپاره مناسبه موقع ده چې د انقلابي خوځښت د جوړولو لپاره غبرګي شي، د خپلې آزادۍ لپاره مبارزه وکړي، د دیني او وروسته پاتې بنیادګرایی [بنسټولۍ] له تسلط نه ځانونه خلاص کړي او د دموکراتیک او سیکولر ټولني په لوري لا زیات زور ووهي.» ۳۳۲مخ.

زردشتیان په پښتنو باندې د «نژادي ستم» ټاپه په فارسي کې خپره کړې ده: «نابرابری بازار تربیت و پرورش در عفغانستان [افغانستان] بنا به زبردستی ایل پشتون در جامعه در دراز مدت که همه امتیازات رواني و تنی به اوشان داده میشد روشن که میتوان آنرا ستم نژادی نامید چرا که دسته های دیگر زیر نام ایل کمترین از چنان خورد و نوش کنار زده شدند.» ۳۴۹مخ. په دې دلیل چې دا ادعا د اصل موضوع (سیکولریزم) سره اړخ نه لګوي، زه به پرې په نږدې راتلونکي کې رڼا واچوم، نه اوس! شکور زردشتیان ته د سلیمان لایق لاندې شعر خوند ورکړی دی

لرغونی بامیان وړان سو د پنجاب په افتخار
فیصل زمور امام سو، أسامه زموره پلار
معصوم بودا شهید سوپه چاله د استخبار
کابل چري خانه سوه د عربو د ناتار
مخ ۲۹۸

روغه به دا وای چې زردشتیان په خپل کتاب کې د افغانستان په ځای خراسان کارولی وای او ځان یې خراسانی معرفي کړی وای، نه افغان!

په اسلام کې د دولت او جومات په مینځ کې لیکه نشته:

په مصر کې د اخوان المسلمین نوماند (کاندید) محمد مُرسي د ۲۰۱۲ په جون کې انتخابات په ۵۲٪ وګټل. په مقابل کې یې د مخلوع ولسمشر حسنی مبارک د مهال صدراعظم احمد شفیق انتخابات ویايل. خو د مصر نوی ولسمشر محمد مرسي یو کال وروسته د ۲۰۱۳ په جولای کې له ګټلي مقام نه د عسکرو په واسطه وتمبول شو. مُرسي د خپل هېواد لومړی ولسمشر و چې د دموکراتیک انتخاباتو له لارې قدرت ته رسېدلی و. خو عسکري مشر عبدالفتاح الیسي له قدرته لرې کړ. حسنی مبارک نږدې ۳۰ کالونه ولسمشر و (۱۹۸۱ تر ۲۰۱۱). په مصر کې پاڅون د ولس د بې وزلی او په ولس باندې د فشار له امله پېل شوی و! خو خوځښت له سازمانې- تشکیلاتي مشرتابه بې برخې و. رون آندانو په پاڅون کې مرسته کوله، خو سازمان یې نه لاره چې د پاڅونوالانو ملاتړ وکړي او لارښودنه ورته وکړي. د پېښو له ډګون نه سړی داسې پوهېږي چې د حسنی مبارک د استبدادي حاکمیت په وړاندې، د ولس عکس العمل ناڅاپي و، نه تنظیمي!

دین په اطاعت او تسلیمې چلېږي. په لویدیزه نړۍ کې کلیسا د پېړیو په اوږدو کې په اوج کې وه. دا هغه مهال و چې سیاسي واګې د پاچاهانو، پاپانو، امپراتورانو، او قدرتمندو خپلوان پالانو (نیپوټیزم) په ولکه کې وې، او د

ولس او قدرتمندانو په مینځ کې اقتصادي او سیاسي نا اډولتیا په زړپ کې وه. له دې امله دغه ډول جوړښت د ولسواکۍ سره نشو جوړېدلی. خو دغه ډول دیني، سیاسي او اقتصادي تلوالی ته د «رینسانس» (نوبتګري/تجدد) او «روناندتیا» (تنویر) پېرونو پاتک وچاوه. مفکرین لکه رېني دیسکارت (۱۶۵۶ تر ۱۶۵۰)، جان لاک (۱۶۳۲ تر ۱۷۰۴)، باروچ سپینوزا (۱۶۳۲ تر ۱۶۷۷)، کنټ (۱۷۲۴ تر ۱۸۰۴)، ولټیر (۱۶۹۴ تر ۱۷۷۸)، روسو (۱۷۱۲ تر ۱۷۷۸)، هیوم (۱۷۱۱ تر ۱۷۷۶)، او هېگل (۱۷۷۰ تر ۱۸۳۱) د دې ورشو برابره کړه چې کارل مارکس (۱۸۱۸ تر ۱۸۸۳)، ارترشوپینهاور (۱۷۸۸ تر ۱۸۶۰)، مارتین بوبر (۱۸۷۸ تر ۱۹۶۵) او پول سرتري (۱۹۰۵ تر ۱۹۸۰) په نولسمې او شلمې پېړیو کې زړې عنعنوي پردې وشلوي.

اسلامي نړۍ هم د خپل رنسانس (نوي ژوند) زريني پېړۍ لرلې (له اتمې نيمايي پېړۍ تر ديارلسمې نيمايي پېړۍ) چې د علومو، رياضياتو او ادبياتو زړې پکې کرل شوي وو. خو دغه دوره چې پای ته ورسېدله، بيا يې وياړ او جلال ترېتم شول. داسې برېښي چې په اسلام کې دیني انضباط د دې تومنه نلري چې دنيوي (خاوريني) اسلامي ولسواکۍ ته لار هواره کړي او د دولت (اداري ماشين) او جومات په مینځ کې ليکه ومني.

د دين او دولت په مینځ کې بېلتون نوکې تبغی ووايه. خوله بدې مرغې هغه هم په لبرو، خو ډېر مطلق العنان رژیمونو کې: د قذافي لیبیا، د حافظ اسد سوريه، د صدام حسين عراق، د مصر جمال عبدالناصر (۱۹۵۶ تر ۱۹۷۰) او ورپسې د لسو کالونو لپاره انور سادات (۱۹۷۰ تر ۱۹۸۱ - ووژل شو)، او بيا د ۳۰ کالونو لپاره حسنی مبارک (۱۹۸۱ تر ۲۰۱۱). جگ - لگښته لور تعمیرونه او قيمتي سرکونه د مودرنيزم نندارتون تمثیلولي شي، خو د ولسواکۍ استازولي نشي کولی.

دين په اطاعت او تسليمی چلېږي. خو لیبراليزم آزادۍ ته وايي، په آزادۍ چلېږي او د انسان آزادي غښتلې کوي. په واشېنگټن (ډي. سي.) کې «فريډم هاوس» (د خپلواکۍ کور) په پنځوس (۵۰) مسلمان-اکثريت هېوادونو کې، يواځې يو اسلامي هېواد ته گوته نيولې ده چې د «آزاد» هېوادونو په ډله کې شمېرل کېدلی شي: تونېس! او کوويټ قسمتاً آزاد (۲۰۱۶). ولولئ

Alon Ben-Mehr, Is Islam Compatible with Democracy? (huffingtonpost.com)[16-06—2017]; straight.com(July 9, 2013) [16-06-2017]

نور بيا

Dr. rer. pol. Rahmat Rabi Zirakyar, California, USA
zirakyar1234@yahoo.com